

ΑΡΧΗ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

(ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 69/2007(1))

ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΗ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟ ΣΤΑΘΜΟ «ΑΝΤΕΝΝΑ»

Ημερομηνία Απόφασης: 3 Μαρτίου, 2010

Ενώπιον: κ.κ. Νίκου Παπαϊωάννου, Προέδρου, Ανδρέα Ιωάννου, Αντιπροέδρου, Άντρου Μιχαηλίδη, Μαίρης Κουτσελίνη, Μαρίας Δωρίτη, Ανδρέα Κωνσταντινίδη και Άλεξ Ευθυβούλου, Μελών.

Εκ μέρους του σταθμού: κ.κ. Γιώργος Βαλιαντής και Γιώτα Μιλτιάδου, Δικηγόροι του σταθμού.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Στην παρούσα υπόθεση η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου εξετάζει αυτεπάγγελτα τις από μέρους του σταθμού πιθανές παραβάσεις των κανονισμών 21(5) και 24(2)(δ) των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π 10/2000).

Οι πιο πάνω Κανονισμοί αναφέρουν:

Κανονισμός 21(5): *Οι σταθμοί έχουν την ευθύνη να διασφαλίζουν ότι οι τηλεθεατές ή ακροατές είναι πάντοτε ενήμεροι σχετικά με το περιεχόμενο του προγράμματος που παρακολουθούν.*

Κανονισμός 24(2)(δ): *Οι πιο κάτω κανόνες ισχύουν στα δελτία ειδήσεων και στις ενημερωτικές εκπομπές... μετάδοση τυχόν σκηνών ακατάλληλων για ανηλίκους ή που πιθανόν θίγουν τις ευαισθησίες των τηλεθεατών είναι σύντομες και υπάρχει οπτική ή ηχητική προειδοποίηση (λεκτική).*

Ύστερα από σχετική απόφαση, η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου με επιστολή της ημερομηνίας **25.5.2007** έθεσε ενώπιον του σταθμού τις διερευνώμενες παραβάσεις για οποιεσδήποτε εξηγήσεις και / ή παραστάσεις σε δεκατέσσερις (14) μέρες από τη λήψη της εν λόγω επιστολής και κάλεσε τους εκπροσώπους του σταθμού όπως δηλώσουν κατά πόσο επιθυμούν να παρευρεθούν κατά την εξέταση της υπόθεσης.

Στην προαναφερθείσα επιστολή τονίστηκε επίσης ότι σε περίπτωση που δε ληφθεί οποιαδήποτε απάντηση μέσα στην καθορισμένη προθεσμία, η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου θα είναι υποχρεωμένη να προχωρήσει στη λήψη απόφασης χωρίς την απάντηση του σταθμού.

Οι διερευνώμενες παραβάσεις, οι οποίες τέθηκαν ενώπιον του σταθμού, εκτίθενται στα πιο κάτω υποστοιχεία:

1. Στις **15.2.2006**, μεταξύ των ωρών **20:10 και 21:15**, κατά τη διάρκεια του κεντρικού δελτίου ειδήσεων του σταθμού «**Τα Νέα του ANTENNA**» και συγκεκριμένα, στα πλαίσια ρεπορτάζ με θέμα τα βασανιστήρια Ιρακινών κρατουμένων από Αμερικανούς στρατιώτες, **μεταδόθηκαν σκηνές κακοποίησης και εξευτελισμού, χωρίς ο σταθμός να διασφαλίσει ώστε οι**

τηλεθεατές να είναι ενήμεροι σχετικά με το περιεχόμενο του ρεπορτάζ, κατά παράβαση του κανονισμού 21(5) των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000).

Το εν λόγω ρεπορτάζ παρουσίαζε φωτογραφίες και βίντεο που λήφθηκαν στις Αμερικανικές φυλακές Αμπού Γκράϊμπ και απεικόνιζαν τις κακοποιήσεις, βασανιστήρια και εξευτελισμό των Ιρακινών κρατουμένων από τους Αμερικανούς στρατιώτες. Συγκεκριμένα, προβλήθηκαν, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

- Φωτογραφίες από γυμνούς κρατούμενους στο έδαφος των φυλακών
- Κοντινές φωτογραφίες από κακοποιημένα σώματα των κρατουμένων
- Φωτογραφία από κρατούμενο του οποίου το κεφάλι καλύπτει κουκούλα, φορά χιτώνα και έχει περασμένα ηλεκτρικά σύρματα στο σώμα του
- Βίντεο από γυμνούς κρατούμενους, γονατισμένους στο έδαφος, να κακοποιούνται από στρατιώτες
- Φωτογραφία από κρατούμενο κλειδωμένο / συμπιεσμένο σε σιδερένιο μηχάνημα
- Φωτογραφία από γυμνό κρατούμενο, με ακαθαρσίες (πιθανώς απόβλητα) σε όλο του το σώμα
- Φωτογραφία από γυναίκα κρατούμενη να επιδεικνύει το στήθος της (λόγω του ότι οι στρατιώτες την θεωρούν πόρνη, σύμφωνα με το ρεπορτάζ)
- Βίντεο από κρατούμενο να χτυπά το κεφάλι του βίαια στη σιδερένια πόρτα της φυλακής, ως αυτοτιμωρία (σύμφωνα με το ρεπορτάζ) και κοντινό πλάνο από τον ίδιο άντρα να κλαίει
- Φωτογραφία από κρατούμενο, με κουκούλα στο κεφάλι και γραμμένους ή χαραγμένους χαρακτήρες στο γυμνό του σώμα

- Φωτογραφία από Αμερικάνο στρατιώτη να επιδεικνύει περιπαικτικά τον κακοποιημένο και αλυσοδεμένο του κρατούμενο
 - Φωτογραφία από Αμερικάνο στρατιώτη να επιδεικνύει περιπαικτικά τον αλυσοδεμένο κρατούμενο, του οποίου φόρεσαν χάρτινο χιτώνα στο σώμα
2. Στις **15.2.2006**, μεταξύ των ωρών **20:10 και 21:15**, κατά τη διάρκεια του κεντρικού δελτίου ειδήσεων του σταθμού «**Τα Νέα του ANTENNA**» και συγκεκριμένα, στα πλαίσια ρεπορτάζ με θέμα τα βασανιστήρια Ιρακινών κρατουμένων από Αμερικανούς στρατιώτες, **μεταδόθηκαν σκηνές κακοποίησης και εξευτελισμού, ακατάλληλες για ανηλίκους, οι οποίες πιθανό να θίγουν τις ευαισθησίες των τηλεθεατών, χωρίς να υπάρχει οπτική ή ηχητική προειδοποίηση**, κατά παράβαση του **κανονισμού 24(2)(δ)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000).

Ισχύουν τα γεγονότα του υποστοιχείου 1.

Με επιστολή προς την Αρχή ημερομ. **24.10.2007**, ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του σταθμού κος Λουκής Παπαφιλίππου, ανέφερε κατά λέξη τα ακόλουθα:

Σχετική η ως άνω καταγγελία κατά του σταθμού.

Η απάντηση του Διευθυντή Ειδήσεων είναι και η απάντηση του σταθμού. Την εσωκλείω.

Δεν έχουμε να πούμε τίποτε άλλο επί του παρόντος, ούτε νομικά ούτε δεοντολογικά.

Μετά την ολοκλήρωση της έρευνας σας, αν δεν αποσυρθεί η καταγγελία θα κάμουμε επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου.

Η συνημμένη επιστολή του Διευθυντή Ειδήσεων του σταθμού του Γιώργου Τσαλακού, ημερομ. **18.10.2007** (στην οποία αναφέρεται η πιο πάνω επιστολή του κου Παπαφιλίππου), αναφέρει τα εξής:

Σχετικά με την υπό αναφορά υπόθεση παρακαλώ λάβετε υπόψιν σας τα εξής:

- 1- Η ισχυριζόμενη παράβαση του κανονισμού 24(2)(δ) του περί Ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π 10/2000) δεν ευσταθεί λόγω πλάνης περί τα πραγματικά γεγονότα. Για τον ίδιο λόγο δεν ευσταθεί η ισχυριζόμενη παράβαση του Κανονισμού 21(5).*
- 2- Η πλάνη περί τα πραγματικά γεγονότα συνιστάται στο γεγονός ότι ο συντάξας την έκθεση παράβασης δεν αντελήφθη ότι κατά τη διάρκεια του δελτίου ειδήσεων εδόθη από τον παρουσιαστή συγκεκριμένη ηχητική (λεκτική) προειδοποίηση (ως απαιτεί ο κανονισμός) προς τους τηλεθεατές ότι θα ακολουθούσαν σκηνές που θα μπορούσαν να ενοχλήσουν και θα ήταν καλύτερο να μην τις παρακολουθήσουν τα παιδιά.*
- 3- Κατά την πάγια τακτική του σταθμού με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου οσάκις πρόκειται να προβληθούν σκηνές που κατά την κρίση του διευθυντή ειδήσεων ενδεχομένως να είναι ακατάλληλες για παιδιά ή να θίγουν τις ευαισθησίες των τηλεθεατών δίδεται προειδοποίηση*
- 4- Η προειδοποίηση αυτή σύμφωνα με την απόφαση του Δ.Σ. δίδεται κατά τρόπο ώστε να παρέχεται χρόνος αντίδρασης στους τηλεθεατές π.χ. απομάκρυνσης των παιδιών ή αλλαγής τηλεοπτικού προγράμματος. Η προειδοποίηση δηλαδή δίδεται από το προηγούμενο θέμα ώστε να μεσολαβεί χρόνος ενάμισι με δυο λεπτά για να μην αιφνιδιάζεται ο τηλεθεατής.*

Η Αρχή με επιστολή της ημερομ. **9.11.2007** κάλεσε το σταθμό να εμφανιστεί στη συνεδρία της ημερομ. 21.11.2007 για την ακρόαση των καταγγελιών που διατυπώθηκαν εναντίον του.

Με δεύτερη επιστολή της ημερομ. **9.11.2007**, η Αρχή πληροφόρησε το σταθμό ότι έχει κάνει δεκτό το αίτημα του για επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης και κάλεσε τους εκπροσώπους του σταθμού να προσέλθουν στα γραφεία της στις 13.11.2007 για επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου. Στην εν λόγω επιστολή της Αρχής επισυνάφθηκε και το πόρισμα του ερευνώντος λειτουργού το οποίο ο σταθμός είχε ζητήσει.

Με επιστολή του ημερομ. **14.11.2007**, ο Δικηγόρος του σταθμού κ. Χρ. Χριστοφίδης, ανέφερε τα ακόλουθα:

Ενεργούμε για τον τηλεοπτικό σταθμό ANTENNA.

Στις 13/11/2007 προβήκαμε σε επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου. Μετά από μελέτη του διοικητικού φακέλου, προκύπτουν αρκετά ερωτήματα αναφορικά με τη διαδικασία που ακολουθήθηκε μέχρι σήμερα. Ως εκ τούτου ζητούμε με την παρούσα περαιτέρω και καλύτερες λεπτομέρειες αναφορικά με τα πιο κάτω ερωτήματα:

1. Έντυπο Διερεύνησης Παραβάσεων:

Το πρώτο έγγραφο που ανευρέθηκε στο διοικητικό φάκελο, είναι το έντυπο «Διερεύνησης Παραβάσεων».

Αναφορικά λοιπόν με το εν λόγω έντυπο, ζητούμε όπως διευκρινιστούν και/ ή δοθούν περαιτέρω και καλύτερες λεπτομέρειες για τα ακόλουθα ερωτήματα:

- I. Το παράπονο λήφθηκε τηλεφωνικώς ή γραπτώς;
- II. Ο παραπονούμενος έδωσε τα στοιχεία του ή παρέμεινε ανώνυμος;
- III. Πότε λήφθηκε το παράπονο;
- IV. Τι σημαίνουν τα αρχικά «Α.Σ».
- V. Τι ακριβώς ανέφερε ο παραπονούμενος και αναφορικά με ποιο σταθμό υπέβαλε το παράπονο του;
- VI. Ποιος αποφάσισε την έναρξη διαδικασίας διερεύνησης;
- VII. Ποιος όρισε ερευνών λειτουργό;
- VIII. Τι μεσολάβησε μεταξύ 17/2/2006 (φερόμενη ημερομηνία λήψεως του παραπόνου) και 13/3/2006 (φερόμενη ημερομηνία ανάθεσης του παραπόνου προς διερεύνηση);
- IX. Η Μ. Γιαννικούρη με ποιον τρόπο αναμείχθηκε στην διαδικασία; Ποιος ήταν ο ρόλος της;

2. Απόσπασμα Πρακτικών από τη Συνεδρία της Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου αρ. 24/2007 ημερομ. 23.5.2007 σελ.1 παράγραφος αρ.1»:

- I. Το μέλος της Αρχής κα Μαίρη Κουτσελίνη κλήθηκε να παραστεί στην πιο πάνω συνεδρία και πως;
- II. Το μέλος της Αρχής κα Μαρία Δωρίτη κλήθηκε να παραστεί στην πιο πάνω συνεδρία και πως;
- III. Ποια η αιτιολογία για την απόφαση της Αρχής να κρίνει εκ πρώτης όψεως ένοχο το σταθμό και επομένως να προωθήσει την υπόθεση;
- IV. Λήφθηκε υπόψη από την Αρχή ότι για τα επίδικα γεγονότα δεν είχε υποβληθεί αίτηση από την Επιτροπή Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας;
- V. Υπήρχε μειοψηφία στην απόφαση της Αρχής να κρίνει εκ πρώτης όψεως ένοχο το σταθμό ή η εν λόγω απόφαση λήφθηκε ομόφωνα;
- VI. Το «απόσπασμα πρακτικών» σε ποια πρακτικά αναφέρεται; Γιατί δεν υπήρχε ολοκληρωμένο, άρτιο πρακτικό της συνεδρίας της Αρχής Ραδιοτηλεόρασης

Κύπρου αρ. 24/2007 ημερομ. 23.5.2007 στον διοικητικό φάκελο που μας δόθηκε για επιθεώρηση;

VII. Ποιος κατέγραψε τα πρακτικά;

VIII. Στην εν λόγω συνεδρία ήταν παρούσα και η ερευνούσα λειτουργός;

IX. Οι υποθέσεις αρ. πρ. 196/200(6), πρ. 197/2006(3), πρ. 198/2006(68), πρ. 199/2006(69), πρ. 222/2006(3), πρ. 246/2006(1) και πρ. 248/2006(1,2,3,68,69) αφορούσαν στα επίδικα γεγονότα;

3. Σημείωμα Λειτουργού ημερομ. 22/6/2006 – Πόρισμα:

- I. Η ερευνούσα λειτουργός έλαβε η ίδια το παράπονο το οποίο αναφέρει; Μίλησε η ίδια με τον /την παραπονούμενο / η, σε οποιοδήποτε στάδιο;
- II. Γιατί το παράπονο που αναφέρει η λειτουργός στην δεύτερη παράγραφο της πρώτης σελίδας του «πορίσματος» της παρουσιάζει διαφορετικό περιεχόμενο από αυτό που αναφέρεται στο έντυπο «Διερεύνηση Παραβάσεων»;
- III. Πότε και από ποιόν λήφθηκε η απόφαση για αυτεπάγγελτη διερεύνηση, στην οποία αναφέρεται η λειτουργός στην τρίτη παράγραφο της πρώτης σελίδας του «πορίσματος»;
- IV. Στην τελευταία παράγραφο της σελίδας 1 αναφέρεται ότι «Μετά τη διερεύνηση και παρακολούθηση του κεντρικού δελτίου ειδήσεων...». Ζητούμε περαιτέρω και καλύτερες λεπτομέρειες του τρόπου διερεύνησης και τι ακριβώς περιλάμβανε αυτή.
- V. Η λειτουργός έλαβε οποιεσδήποτε καταθέσεις από οποιαδήποτε πρόσωπα; Εξέτασε μάρτυρες; Ζήτησε κατάθεση και / ή τη γνώμη του σταθμού;
- VI. Έλαβε υπόψη της η λειτουργός ότι για τα επίδικα γεγονότα δεν είχε υποβληθεί σχετική αίτηση από την Επιτροπή Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας;
- VII. Στις τελευταίες δυο παραγράφους του «πορίσματος» καταγράφονται οι διαπιστώσεις της λειτουργού, οι οποίες λαμβάνουν την μορφή κατηγοριών εναντίον του σταθμού. Ποια η αιτιολογία;

4. Κατηγορητήριο που απεστάλη στο σταθμό με επιστολή της Αρχής ημερ. 25.5.2007:

- I. Γιατί το κατηγορητήριο δεν φέρει υπογραφή;
- II. Σε ποια συνεδρία της Αρχής υιοθετήθηκε και συντάχθηκε το εν λόγω κατηγορητήριο;

5. Επιστολή σταθμού ημερ. 24/10/2007:

- I. Η πιο πάνω επιστολή (με την οποία ο σταθμός υπέβαλε τις πρώτες του απαντήσεις στις κατηγορίες που αντιμετώπιζε) εξετάστηκε καθόλου από οποιονδήποτε;
- II. Κρίθηκε το περιεχόμενο της από την Αρχή Ραδιοτηλεόρασης;
- III. Ελέγχθηκε ο ισχυρισμός του σταθμού ότι εδόθη η προβλεπόμενη ηχητική προειδοποίηση; Εξετάστηκε το βίντεο; Έγινε οποιαδήποτε έρευνα του ισχυρισμού;

6. Εσωτερικό Σημείωμα Λειτουργού ημερ. 9/11/2006:

- I. Ποίος ο σκοπός της σύνταξης του πιο εσωτερικού αυτού σημειώματος από την λειτουργό;
- II. Στο εσωτερικό σημείωμα καταγράφεται και η ως άνω αναφερόμενη επιστολή του σταθμού ημερ. 24/10/2007. Γιατί καταγράφεται αφού δεν σχολιάζεται καθόλου;
- III. Γιατί η λειτουργός δεν προέβη σε έρευνα του ισχυρισμού που προβάλλει ο σταθμός με την επιστολή του ημερ. 24/10/2007, ότι δηλαδή εδόθη η προβλεπόμενη ηχητική προειδοποίηση;
- IV. Η Αρχή επιλήφθηκε του εν λόγω εσωτερικού σημειώματος;

Αιτούμεθα όπως μας παραχωρηθούν οι πιο πάνω λεπτομέρειες και/ ή τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου, με σκοπό να μπορέσει ο σταθμός να γίνει κοινωνός των

πραγματικών γεγονότων που περιβάλλουν την υπόθεση, να αποκτήσει δηλαδή το δικαίωμα γνώσης, ώστε να μπορεί να προετοιμάσει με όλα τα δυνατά όπλα την Υπεράσπιση του και να αποκτήσει επομένως ουσιαστικό δικαίωμα ακρόασης.

Νομική βάση αιτήματος:

Βασικότετη αρχή του διοικητικού δικαίου είναι η Αρχή της Φυσικής δικαιοσύνης και της προστασίας του Διοικούμενου. Βασικός δε κανόνας που πηγάζει από τις αρχές αυτές είναι αυτός που στα λατινικά εκφράζεται “audi alteram partem”. Σύμφωνα με τον κανόνα αυτό, όπως εφαρμόζεται στο Διοικητικό Δίκαιο, (ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΑΚΡΟΑΣΗΣ), ο διοικούμενος έχει το δικαίωμα, πριν από την έκδοση δυσμενούς γι’ αυτόν πράξης, να διατυπώσει τις απόψεις του ύστερα από σχετική κλήση του από το Διοικητικό όργανο/ αρχή.

Σύμφωνα με τον Μ. Στασινόπουλο (στο σύγγραμμα του “Δικαίωμα Ακροάσεως του Διοικούμενου ενώπιων των Διοικητικών Αρχών”, Κεφ. 2, παρ. 3(I) σελ.50), “Γενική Αρχή του Δικαίου, απαγορεύει στη Διοίκηση να λάβει οποιοδήποτε δυσμενές μέτρο κατά του διοικούμενου, χωρίς να διασφαλίσει την υπεράσπιση αυτού. Το δικαίωμα της ακροάσεως (ή της Υπερασπίσεως) αναλύεται συνήθως σε 3 στοιχεία, τα εξής:

- Δικαίωμα του διοικούμενου να λάβει γνώση των στοιχείων της υπόθεσης του.
- Δικαίωμα να εκθέσει τις απόψεις του, δηλαδή να ακουσθεί (δικαίωμα ακροάσεως *strict sensu*)
- Υποχρέωση της Διοίκησης να λάβει υπόψιν τις απόψεις του διοικούμενου”.

Αυτές οι αρχές έχουν κωδικοποιηθεί στο άρθρο 43 του Νόμου 7(1)/98.

Το Δικαίωμα της Ακροάσεως θεμελιώνεται και σε σειρά αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου, όπως στις υποθέσεις Χριστοφής Ιωάννου ν. Δημοκρατίας (Αρ. Προσφ. 290/89), Χριστόδουλος Φυσεντζίδης ν. Δημοκρατίας (1971) 3ΑΑΔ και Νικόλας Μελέτης ν. Κυπριακής Δημοκρατίας (Αρ. Προσφ. 911/87).

Περαιτέρω, είναι βασική αρχή του διοικητικού δικαίου, ότι για να παραχωρηθεί ουσιαστικά το δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης, πρέπει να δοθούν όλα τα στοιχεία που αποτελούν μέρος του διοικητικού φακέλου στο διοικούμενο, ώστε να μπορέσει να υπερασπιστεί με όλα τα δυνατά όπλα (ισότητα όπλων). Έχει καθιερωθεί από την επιστήμη του διοικητικού δικαίου, το λεγόμενο “δικαίωμα γνώσης”.

Σύμφωνα με την παράγραφο 6 του άρθρου 43 του Νόμου 158(1)/99:

“Κάθε πρόσωπο το οποίο έχει δικαίωμα ακρόασης, μπορεί, ύστερα από γραπτή αίτηση του, να λάβει γνώση των στοιχείων του σχετικού διοικητικού φακέλου. Το αρμόδιο διοικητικό όργανο μπορεί με αιτιολογημένη απόφασή του να απορρίψει ολόκληρο ή μέρος του αιτήματος, αν η ικανοποίηση του παραβιάζει το υπηρεσιακό ή το συμφέρον τρίτου προσώπου”.

“Το δικαίωμα της πρόσβασης στα διοικητικά στοιχεία, όπως προβάλλει μέσα από τις διατάξεις του Συντάγματος, των νόμων και των διεθνών συμβάσεων, περιέχει δυο βασικά στοιχεία. Το πρώτο, είναι η απαίτηση από την πλευρά του πολίτη για γνώση των στοιχείων και το δεύτερο, είναι η υποχρέωση, που επιβάλλεται στη διοίκηση να ικανοποιήσει την απαίτηση αυτή. Αυτό σημαίνει καταρχήν, ότι η διοίκηση οφείλει να θέτει στη διάθεση του πολίτη, όλα εκείνα τα στοιχεία, που κατά την κρίση του τελευταίου, είναι χρήσιμα και πρόσφορα για την προάσπιση με τον καλύτερο τρόπο των συμφερόντων του. Είναι λοιπόν, αυτονόητο, ότι η διοικητική αρχή θα πρέπει σε αυτήν τη διαλεκτική σχέση με τον πολίτη να είναι ειλικρινής και “έντιμη”, χωρίς να αποκρύπτει από τον ενδιαφερόμενο οτιδήποτε μπορεί να

αποτελέσει στοιχείο για την ικανοποίηση των συμφερόντων του. Η ενημέρωση και μάλιστα η ορθή και πλήρης, αποτελεί αξίωση έναντι της διοικητικής αρχής, η οποία ικανοποιώντας την απαίτηση του πολίτη θα πρέπει να είναι “υπηρετική” (Χρίστος Παν. Δετσαρίδης, “Το Δικαίωμα Γνώσης των Διοικητικών Εγγράφων”, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα – Θεσσαλονίκη 2006, σελ.3).

“Η αρχή της πρόσβασης του πολίτη στα διοικητικά στοιχεία, ως αρχή της συμμετοχής των πολιτών στη διοικητική διαδικασία, σχετίζεται άμεσα με την αρχή της φανερότητας και ανοικτής δράσης της διοίκησης, που περιλαμβάνει κυρίως την αρχή της δημοσιότητας, σε αντιδιαστολή με την αρχή της μυστικότητας. (Χρίστος Παν. Δετσαρίδης όπως πιο πάνω, σελίδες 3-4)”.

Το Συμβούλιο Επικράτειας ρητά δέχθηκε ότι η διοίκηση έχει “άμεση” υποχρέωση, με βάση τη γενική αρχή του διοικητικού δικαίου να χορηγεί μετά από αίτηση του διοικούμενου τα αιτούμενα διοικητικά στοιχεία, που τον αφορούν. (ΣτΕ 2196/1969), όπου “...Αι δημόσιαι υπηρεσίαι και τα διοίκησιν ασκούντα νομικά πρόσωπα, οφείλουν να χορηγούν την αιτήσιν των διοικουμένων αφορώντας αυτούς στοιχεία προκύπτοντα εκ των αρχείων ή άλλων εγγράφων...”.

“Το δικαίωμα της γνώσης σημαίνει ουσιαστικά τη δυνατότητα του πολίτη να ασκήσει προληπτικό έλεγχο νομιμότητας και σκοπιμότητας, η οποία και αποτελεί την πραγματική και νομική βάση της διοικητικής πράξης, που θα εκδοθεί, και θα αποτελέσει τη νόμιμη αιτιολογία της. Κατά συνέπεια, το δικαίωμα πρόσβασης στα διοικητικά στοιχεία θεμελιώνεται στην αρχή του κράτους δικαίου, που αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση αποτελεσματικής συμμετοχής του σε αυτή” (Χρίστος Παν. Δετσαρίδης, όπως πιο πάνω, σελίδα 9)

“Το δικαίωμα πρόσβασης στα διοικητικά στοιχεία αποτελεί ατομικό δικαίωμα, που βασίζεται στην ατομική ελευθερία και το δικαίωμα πληροφόρησης αποτελεί και

κοινωνικό δικαίωμα, που βασίζεται στη δημόσια ελευθερία. Ορθά δε υποστηρίζεται ότι, το δικαίωμα πρόσβασης, που περιλαμβάνει και το γενικότερο δικαίωμα της πληροφόρησης αποτελεί στοιχείο του ευρύτερου δικαιώματος της γνώσης” (Χρίστος Παν. Δετσαρίδης, όπως πιο πάνω, σελίδα 14).

“Η άσκηση του δικαιώματος της πληροφόρησης και ειδικότερα του δικαιώματος πρόσβασης στα διοικητικά στοιχεία αποτελεί αναγκαία και λογική προϋπόθεση για την άσκηση άλλων συνταγματικών δικαιωμάτων, όπως αυτό της προηγούμενης ακρόασης και της δικαστικής προστασίας. Είναι αυτονόητο, ότι η άσκηση των δικαιωμάτων αυτών προϋποθέτει έγκυρη και πλήρη πληροφόρηση, έτσι ώστε με βασιμότητα να υποστηρίζεται, ότι η σύνδεση μεταξύ τους υποδηλώνει την κοινή τους προέλευση και το κοινό πεδίο αναφοράς τους. (Χρίστος Παν. Δετσαρίδης, όπως πιο πάνω, σελίδα 27).

“Το αποφασίζον όργανο, σύμφωνα με μια προσέγγιση, έχοντας μελετήσει όλο το φάκελο, κατέληξε στα βασικά του συμπεράσματα, ως προς τον τρόπο αντιμετώπισης της υπό κρίση περίπτωσης και βρίσκεται σε πλεονεκτικότερη θέση κατά τη διαδικασία της ακρόασης από το διοικούμενο, που απλά γνωρίζει απλώς τα εμπειρεχόμενα στην κλήση συμπεράσματα και όχι το υλικό, στο οποίο βασίστηκε η διοίκηση για να τα εξάγει. Με τη διαδικασία αυτή δεν μπορεί να αντιπαρατεθεί στην αρχή αδυνατώντας να ακολουθήσει τη νοητική επεξεργασία του υλικού που τον αφορά. Κατά συνέπεια το δικαίωμα πρόσβασης στα διοικητικά στοιχεία συνδέεται και με την αρχή της ισότητας των όπλων στη διοικητική διαδικασία. (Χρίστος Παν. Δετσαρίδης, όπως πιο πάνω, σελίδα 29)”.

Σχετική πρόβλεψη για το δικαίωμα του πολίτη να λαμβάνει γνώση και να έχει πρόσβαση στα διοικητικά στοιχεία, υπάρχει και στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ). Συγκεκριμένα στο άρθρο 10 παρ. 1 προβλέπεται ότι, η ελευθερία λήψης πληροφοριών από τις δημόσιες αρχές βρίσκεται

στο ίδιο πλαίσιο αυξημένης προστασίας, με το δικαίωμα της ελευθερίας της έκφρασης. Ο κανόνας αυτός καλύπτει, αφενός την έννοια της ελευθερίας της γνώμης και αφετέρου την ελευθερία της αναζήτησης λήψης και μετάδοσης πληροφοριών, χωρίς την παρέμβαση των δημόσιων αρχών και ασχέτως συνόρων, καλύπτοντας έτσι όλο τον κύκλο της επικοινωνίας. Τα όργανα, που προβλέπονται στην ΕΣΔΑ, εξετάζουν την συμπεριφορά των κρατικών οργάνων σε σχέση με την αρχή της ελευθερίας και το πεδίο εφαρμογής της διεθνούς κατάταξης.

Περαιτέρω, με βάση τον κανόνα συμπεριφοράς και τη διαμορφωθείσα νομολογία του ΔΕΚ και του Πρωτοδικείου των ΕΚ, η αρχή της πρόσβασης στα διοικητικά στοιχεία, ως αρχή προερχόμενη από την αρχή της διαφάνειας της διοικητικής δράσης αποτελεί γενική αρχή του κοινοτικού δικαίου (ΔΕΚ 7-3-1997, *WWF UK*, υποθ. Τα-105/95, ΔΕΚ 14-10-199, *Bavarian Lager*, υποθ. Τα-309/97, ΔΕΚ 19-7-1999, *Rothmans International*, υποθ. Τα-188/1997).

Όπως είναι γνωστό από την πολυετή ενασχόληση του ΔΕΚ με την επίλυση διαφόρων θεμάτων που ανακύπτουν, έχει καθιερωθεί ένα σύνολο γενικών αρχών και δικαιωμάτων του κοινοτικού δικαίου. Παρατηρώντας τη νομολογία μπορούμε με βεβαιότητα να διαπιστώσουμε ότι και το δικαίωμα πρόσβασης του πολίτη στα διοικητικά στοιχεία αποτελεί ένα εξ' αυτών, πριν ακόμη αναφερθεί στο αναθεωρημένο κείμενο της συνθήκης. Το Δικαστήριο στηριζόμενο στις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών, έχει καθιερώσει τη γενική αρχή, σύμφωνα με την οποία ο κοινός νομοθέτης οφείλει να διαμορφώσει σε κάθε περίπτωση τους μηχανισμούς εκείνους διοικητικούς – δικαστικούς, που είναι αναγκαίοι για την ικανοποίηση της αξίωσης της πλήρους εναρμόνισης με το κοινοτικό δίκαιο. Οι αρχές αυτές, όπως ειπώθηκε, αποτελούν ένα είδος Συντάγματος και έχουν χαρακτήρα κανόνων δικαίου, καθόσον υπερισχύουν σε κάθε περίπτωση του εθνικού δικαίου, αφού είναι γνωστό ότι δεσμεύουν όλα τα εθνικά πολιτειακά όργανα και τα δικαστήρια των κρατών μελών.

Με δεδομένο ότι η νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι πηγή κοινοτικού δικαίου, αντιλαμβάνεται κανείς τη σπουδαιότητα του ρόλου την νομολογίας στην προστασία του δικαιώματος πρόσβασης στα διοικητικά στοιχεία τόσο σε επίπεδο κοινοτικού, όσο και σε επίπεδο διαμόρφωσης του εθνικού δικαίου. Ωστόσο θα πρέπει να σημειώσουμε ότι η κοινοτική ρύθμιση δεν αφορά τις έννομες σχέσεις με την εσωτερική διοίκηση του κάθε κράτους, πλην όμως η επιρροή του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ιδιαίτερα σημαντική στην εσωτερική έννομη τάξη.

Άλλωστε, οι γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, μία εκ των οποίων είναι πλέον και η αρχή πρόσβασης του διοικούμενου στα διοικητικά στοιχεία, λόγω του ότι ανήκουν στο πρωτογενές δίκαιο, είναι ιεραρχικά ανώτερες του εθνικού δικαίου και υπερισχύουν κάθε διάταξης δευτερογενούς δικαίου, που αντίκειται σε αυτές. Έτσι, με δεδομένο ότι το κοινωνικό δίκαιο υπερέχει έναντι του εθνικού, κάθε αρχή που διαμορφώνεται και απορρέει από αυτό μπορεί να αντιταχθεί κατά οιασδήποτε διάταξης εθνικού δικαίου ακόμη και συνταγματικής (Χρίστος Παν. Δετσαρίδης, όπως πιο πάνω, σελίδες 62 και 63)».

Ισχυρή βάση για το αίτημα μας αποτελεί και το άρθρο 41 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η σχετική Νομολογία του ΔΕΚ που το έχει ερμηνεύσει. Το άρθρο 41 αποτυπώνει τις πλέον σύγχρονες αντιλήψεις για το ρόλο και τις λειτουργίες της δημόσιας διοίκησης με στόχο την προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών.

Το πρώτο ειδικότερο δικαίωμα που κατοχυρώνεται στην παρ. 2 του άρθρου 41 του Χάρτη, ως εξειδίκευση του γενικότερου δικαιώματος για χρηστή διοίκηση, είναι το δικαίωμα της ακρόασης του θιγόμενου πολίτη πριν από τη λήψη ενός δυσμενούς μέτρου. Η ρητή κατοχύρωση του και στο Χάρτη ως μέρος του πυρήνα του

δικαιώματος για χρηστή διοίκηση καταδεικνύει το χαρακτήρα του ως θεμελιωδούς αρχής της διοικητικής διαδικασίας.

Από όλα τα πιο πάνω καθίσταται αντιληπτό ότι η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης είναι υποχρεωμένη να δώσει στο σταθμό όλες τις αιτούμενες πληροφορίες, σε σχέση με τα νομικά και πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης.

Η πιο πάνω υποχρέωση της πηγάζει και από τις αρχές της χρηστής διοίκησης.

Σύμφωνα με το άρθρο 50 του νόμου 158(1)/99, «Οι αρχές της χρηστής διοίκησης επιβάλλουν στα διοικητικά όργανα, κατά την άσκηση της διακριτικής τους εξουσίας, να ενεργούν σύμφωνα με το περί δικαίου αίσθημα, ώστε κατά την εφαρμογή των σχετικών νομοθετικών διατάξεων σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση να αποφεύγονται ανεπιεικείς και άδικες λύσεις».

Σύμφωνα και με τον Σπηλιωτόπουλο (Ε.Π. Σπηλιωτόπουλος Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, Τόμος 1, 11^η έκδοση, παρ. 83), «η αρχή της χρηστής διοίκησης επιβάλλει στα διοικητικά όργανα να ασκούν τις αρμοδιότητες τους σύμφωνα με το αίσθημα δικαίου που επικρατεί, ώστε κατά την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων να αποφεύγονται οι ανεπιεικείς και απλώς δογματικές ερμηνευτικές εκδοχές και να επιδιώκεται η προσαρμογή των κανόνων δικαίου προς τις επικρατούσες κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες και απαιτήσεις».

Ο σταθμός ζητά τα αιτούμενα στοιχεία για να αποκτήσει ουσιαστικό δικαίωμα ακρόασης και για να εξασφαλισθεί η απαραίτητη ισότητα όπλων. Ως εκ τούτου, τυχόν άρνηση της Αρχής, ισοδυναμεί και με παράβαση της αρχής της χρηστής διοίκησης.

Με επιστολή του ημερομ. **16.11.2007**, ο Δικηγόρος του σταθμού κ. Χριστοφίδης, ανέφερε τα ακόλουθα:

Ενεργούμε για τον Αντέννα.

Έχει διαδοθεί ότι το μέλος της Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου κ. Ν. Παπαμιχαήλ έχει παραιτηθεί και έχει αναχωρήσει εκτός Κύπρου.

Παρακαλούμε να μας πληροφορήσετε σε ποιες εκκρεμείς υποθέσεις του Αντέννα έχει ως μέλος της Αρχής συμμετάσχει, γιατί οι υποθέσεις αυτές έχουν πλέον νομικό ελάττωμα που πρέπει να αποκαλυφθεί σε μας.

Σε υπενθυμητική του επιστολή ημερομ. **21.11.2007**, ο Δικηγόρος του σταθμού κ. Χριστοφίδης, επισύναψε αντίγραφο της πιο πάνω επιστολής του προς την Αρχή και ανέφερε τα ακόλουθα:

Αναφέρομαι στην επιστολή μου ημερομ. 16.11.2007 και παρακαλώ να έχω την απάντησή σας διότι διαμορφώνονται συνθήκες και διαδικασίες εις βάρος των πελατών μας.

Επισυνάπτω για σκοπούς ευκολίας την επιστολή μου.

Με επιστολή του προς το σταθμό ημερομ. **21.11.2007**, ο Διευθυντής της Αρχής ανέφερε τα ακόλουθα:

Έχω οδηγίες να αναφερθώ στην επιστολή σας ημερομηνίας 14.11.2007 σχετικά με το πιο πάνω θέμα, και να σας πληροφορήσω τα ακόλουθα:

Επειδή παρατηρήθηκε ότι, στο διάστημα που μεσολαβεί από την αποστολή στους σταθμούς της επιστολής της Αρχής με τον Πίνακα των παραβάσεων μέχρι την ημερομηνία της εκδίκασης της υπόθεσης (ακρόαση) αποστέλλονται από τους σταθμούς επιστολές στις οποίες τίθενται διάφορα θέματα, η Αρχή αποφάσισε, με βάση τις εξουσίες που της παρέχει το άρθρο 9(7) του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(1) του 1998 (όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα), να εκχωρήσει στο Διευθυντή την εξουσία να απαντά απευθείας στους σταθμούς ότι τα θέματα που εγείρονται, θα εξεταστούν από την Αρχή στη συνεδρία κατά την οποία θα εκδικαστεί η υπόθεση και θα αποτελούν μέρος της σχετικής απόφασης της Αρχής.

Ως εκ τούτου, και λαμβάνοντας υπόψη την ανωτέρω απόφαση της Αρχής, σας πληροφορώ ότι, τα θέματα που εγείρετε με την επιστολή σας ημερομηνίας 14.11.2007, θα εξεταστούν από την Αρχή στη σημερινή της συνεδρία ημερομηνίας 21.11.2007 κατά την οποία, όπως ήδη έχετε ενημερωθεί, έχει οριστεί για εκδίκαση η εν λόγω υπόθεση στις 4.15μμ.

Με δεύτερη επιστολή του ημερομ. **21.11.2007**, ο Διευθυντής της Αρχής πληροφόρησε το σταθμό για τα ακόλουθα:

Έχω οδηγίες να αναφερθώ στην επιστολή σας, με ημερομ. 16.11.2007, σχετικά με την παραίτηση του Μέλους της Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου κ. Νίκου Παπαμιχαήλ λόγω επαγγελματικών υποχρεώσεων στο εξωτερικό καθώς επίσης και στην υπενθυμητική σας επιστολή, με ημερομ. 21.11.07, για το ίδιο θέμα και να σας πληροφορήσω τα εξής:

Ο κ. Νίκος Παπαμιχαήλ, Μέλος της Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου, υπέβαλε γραπτώς προς το Υπουργικό Συμβούλιο την παραίτηση του, το δε Υπουργικό

Συμβούλιο, σε συνεδρία του που πραγματοποιήθηκε στις 7/11/07, διόρισε ως νέο Μέλος της Αρχής, σε αντικατάσταση του κ. Παπαμιχαήλ, τον κ. Άντρο Μιχαηλίδη.

Πέραν τούτου και παρά το γεγονός ότι στην προαναφερθείσα επιστολή σας, ημερομ. 16.11.07, δεν διευκρινίζετε τι «νομικό ελάττωμα» έχουν οι υποθέσεις της Αρχής στις οποίες συμμετείχε ο κ. Παπαμιχαήλ και αφορούσαν το σταθμό ANTENNA, σας υπενθυμίζεται ότι σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 7(9) του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(I) του 1998 (όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα), «η χηρεία θέσης της Αρχής ή ελάττωμα στο διορισμό μέλους δεν επιφέρει ακυρότητα των πράξεων ή των διαδικασιών της».

Όσον αφορά στο αίτημα σας για ενημέρωση σας για τις υποθέσεις εναντίον του σταθμού ANTENNA, στις οποίες συμμετείχε ο κ. Παπαμιχαήλ, πληροφορείστε ότι η Αρχή, αναλόγως του προγραμματισμού για ορισμό εξέτασης των εν λόγω υποθέσεων, θα σας ενημερώνει σχετικά εκ των προτέρων.

Με την ευκαιρία, η Αρχή σας πληροφορεί ότι κατά την προώθηση της Υπόθεσης αρ. 69/2007(1), εναντίον του σταθμού σας, η οποία είναι ορισμένη για εξέταση στη σημερινή συνεδρία της Αρχής (Τετάρτη 21.11.07) η ώρα 4:15 μ.μ., συμμετείχε και ο κ. Παπαμιχαήλ.

Με επιστολή του ημερομ. **20.11.2007** (η οποία λήφθηκε στις 21.11.2007), ο Δικηγόρος του σταθμού κ. Χριστοφίδης, ανέφερε τα ακόλουθα:

Ενεργούμε για τον τηλεοπτικό σταθμό ANTENNA.

A) Χρονολογικός Πίνακας:

1. Την 25/5/2007 η Αρχή κοινοποίησε το σταθμό τις επίδικες κατηγορίες.
2. Την 24/10/2007 ο σταθμός απέστειλε στο σταθμό σαφείς απαντήσεις επί των κατηγοριών.
3. Η Αρχή όρισε την υπόθεση για ακρόαση την 21/11/2007 και ως εκ τούτου ο σταθμός ζήτησε να επιθεωρήσει το διοικητικό φάκελο.
4. Την 13/11/2007 ο σταθμός δια του εκπροσώπου του προέβη σε επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου.
5. Μετά από μελέτη του διοικητικού φακέλου παρατηρήθηκε ότι αυτός ήταν ελλιπής καθώς από αυτόν απουσίαζαν σημαντικά στοιχεία και/ή έγγραφα και προέκυπταν σημαντικά ερωτήματα αναφορικά με τη διαδικασία που είχε ακολουθήσει η Αρχή. Ως εκ τούτου, ο σταθμός υπέβαλε την 14/11/2007 αίτημα για περισσότερες και καλύτερες λεπτομέρειες των στοιχείων του διοικητικού φακέλου και/ή αίτημα για παροχή των στοιχείων που απουσίαζαν από το διοικητικό φάκελο.
6. Μέχρι σήμερα η Αρχή δεν έχει απαντήσει στο εν λόγω αίτημα του σταθμού.

B) Νομικές Εισηγήσεις:

1. Αίτημα του σταθμού ημερ. 14/11/2007:

Όπως αναφέρεται πιο πάνω, το αίτημα του σταθμού για περισσότερες και καλύτερες λεπτομέρειες των στοιχείων του διοικητικού φακέλου και/ή αίτημα για παροχή των στοιχείων που απουσίαζαν από το διοικητικό φάκελο, παραμένει αναπάντητο. Ως εκ τούτου, ο σταθμός εξακολουθεί να ζητεί τις αιτούμενες στην επιστολή του ημερ. 14/11/2007 λεπτομέρειες και/ή στοιχεία του διοικητικού φακέλου, με σκοπό να μπορέσει να γίνει κοινωνός των πραγματικών γεγονότων που περιβάλλουν την υπόθεση, να αποκτήσει δηλαδή το δικαίωμα γνώσης, ώστε να μπορεί να προετοιμάσει με όλα τα

δυνατά όπλα την Υπεράσπισή του και να αποκτήσει επομένως ουσιαστικό δικαίωμα ακρόασης. Προς στήριξη του αιτήματος υιοθετούμε όλα όσα αναφέρουμε στην επιστολή μας ημερ. 14/11/2007.

Θέλουμε να επισημάνουμε ότι χωρίς τα αιτούμενα στοιχεία, ο σταθμός κωλύεται να εγείρει σημαντικές προδικαστικές ενστάσεις, οι οποίες αφορούν τη διαδικασία που ακολούθησε η Αρχή, μια διαδικασία που φαίνεται πως η Αρχή προτιμά να την κρατεί κρυφή.

Ως εκ τούτου, η Αρχή παραβιάζει ευθέως το δικαίωμα Ακρόασης - Υπεράσπισης του σταθμού.

Άνευ βλάβης των πιο πάνω, υποβάλλουμε παρακάτω όσες προδικαστικές ενστάσεις έχουν ήδη περιπέσει στην αντίληψή μας, με την επιφύλαξη να υποβάλλουμε κι άλλες, εφόσον μας δοθούν τα αιτούμενα στοιχεία:

2. Παραίτηση κ. Παπαμιχαήλ:

Έχει περιπέσει στην αντίληψή μας ότι το μέλος της Αρχής κ. Παπαμιχαήλ, έχει παραιτηθεί και έχει αντικατασταθεί.

Από το διοικητικό φάκελο ο οποίος έχει επιθεωρηθεί στις 13/11/2007, προκύπτει ότι ο κ. Παπαμιχαήλ συμμετείχε στη σύνθεση της Αρχής στη συνεδρία της αρ. 24/2007, ημερ. 23/5/2007, στην οποία η Αρχή «εξέτασε το πόρισμα» που υπέβαλε η Λειτουργός και βρήκε το σταθμό εκ πρώτης όψεως ένοχο και επομένως αποφάσισε να προωθήσει τις υποθέσεις.

Προκύπτουν λοιπόν τα ακόλουθα:

Η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης με την προηγούμενη σύνθεση της, μετέχοντας του κ. Παπαμιχαήλ, είχε λειτουργήσει και αξιολογήσει το πόρισμα και έχει καταλήξει στην κρίση για εκ πρώτης όψεως ενοχή, ως συλλογικό όργανο.

Η εξέταση του πορίσματος, η αξιολόγηση των συγκεντρωθέντων στοιχείων και η τελική κρίση για εκ πρώτης όψεως ενοχή του σταθμού, έγιναν λαμβανομένης υπόψη της κρίσης του κ. Παπαμιχαήλ προς διαμόρφωση της συλλογικής κρίσης. Επομένως, σύμφωνα με τις αρχές που διέπουν τα της δράσης των συλλογικών οργάνων και ειδικότερα τα περί της νόμιμης συγκρότησης — νόμιμης σύνθεσης — νόμιμης λειτουργίας, δεν είναι επιτρεπτό να προχωρήσει η διαδικασία, εφόσον αυτή στηρίζεται στην προπαρασκευαστική απόφαση της Αρχής ημερ. 23/5/2007, καθώς δεν είναι επιτρεπτό να χρησιμοποιηθεί η εν λόγω προπαρασκευαστική απόφαση, εφόσον η Σύνοψη της Αρχής Ραδιοτηλεόρασης έχει στο μεταξύ αλλάξει με την αποχώρηση του κ. Παπαμιχαήλ.

Η κρίση της Αρχής ημερ. 23/5/2007 ως συλλογικού οργάνου δεν μπορεί να μετατραπεί σε ατομική ενός εκάστου των εναπομεινάντων 4 μελών που συμμετείχαν στη συνεδρία ημερ. 23/5/2007 και τα οποία θα συμμετέχουν και στις επόμενες συνεδριάσεις.

Η Αρχή με τη νέα πράξη συγκρότησης, είναι νέο, διαφορετικής σύνθεσης συλλογικό όργανο και επομένως δεν είναι δυνατόν να γίνεται λόγος για συνέχιση διαδικασίας, ώστε οι κρίσεις της προηγούμενης σύνθεσης να μετατρέπονται σε κρίσεις της άλλης.

Οι πιο πάνω αρχές έχουν χαραχθεί από καιρό από την Νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου:

Στην υπόθεση «The Republic of Cyprus, through the Public Service Commission v. Yiannis Safirides, Revisional Jurisdiction Appeal No. 332, (1985) 3 CLR, 163» έχει κριθεί ότι εφόσον ένα συλλογικό διοικητικό όργανο αλλάζει σύνθεση με νέα πράξη συγκρότησης, δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει κρίσεις και αξιολογήσεις πραγματικών γεγονότων της προηγούμενης σύνθεσης. Παραθέτουμε το σχετικό απόσπασμα:

“We hold the view that impressions formed by a collective organ at interviews of candidates do not constitute “facts” ; they constitute the subjective evaluation “connected with the persons of which the collective organ concerned is composed at the material time” as the learned President of this Court observed; and such material cannot be used, some three years later, by a differently constituted organ which is expected to exercise its own discretion for the selection of the most suitable candidate for appointment or promotion”.

Στην υπόθεση 655/2003, Βραχίμης Χατζηχάνας εναντίον Κυπριακής Δημοκρατίας μέσω ΕΔΥ, απόφαση ημερ. 15/7/2004, όπου τα γεγονότα προσομοιάζουν περισσότερο με αυτά της παρούσας υπόθεσης (καθώς η συζήτηση αφορούσε την αντικατάσταση ενός μόνο μέλους) όπως και εν προκειμένω, έχουν κριθεί τα ακόλουθα:

«Η Συμβουλευτική Επιτροπή, με την τότε σύνθεση της, μετέχοντος και του κ. Οικονομίδη, είχε λειτουργήσει και αξιολογήσει την απόδοση των υποψηφίων κατά την προφορική εξέταση ως συλλογικό όργανο. Η αξιολόγηση αυτή έγινε σε αναφορά με την κρίση και του κ. Οικονομίδη προς διαμόρφωση της συλλογικής κρίσης. Δεν ήταν επιτρεπτό να χρησιμοποιηθεί η αξιολόγηση εκείνη εφ ' όσον η σύνθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής είχε αλλάξει με την αποχώρηση του κ. Οικονομίδη και την αντικατάσταση του από τον Κ. Ιωάννου έστω και αν ο κ. Ιωάννου δεν μετείχε στη διαδικασία. Η κρίση της Συμβουλευτικής Επιτροπής κατά την πρώτη διαδικασία ως συλλογικού οργάνου δεν

μπορούσε να μετατραπεί σε ατομική ενός εκάστου των τεσσάρων από τα πέντε μέλη της τα οποία συνθέταν τη νέα Συμβουλευτική Επιτροπή για να καταλήξει ως συλλογική κρίση αυτής. Επρόκειτο για διαφορετικής σύνθεσης συλλογικό όργανο και δεν ήταν δυνατό να γίνεται λόγος για συνέχιση διαδικασίας ώστε οι κρίσεις της μας σύνθεσης να μετατρέποντο ως κρίσεις της άλλης».

Σύμφωνα με όλα τα πιο πάνω, υποβάλλουμε ότι η Αρχή κωλύεται να προωθήσει περαιτέρω μια διαδικασία η οποία στηρίζεται στην προπαρασκευαστική απόφαση της προηγούμενης σύνθεσης.

3. Παράβαση της προβλεπόμενης από το Νόμο 7(1)/98 και την ΚΔΠ 10/2000, όπως αυτή τροποποιήθηκε, και από τον Νόμο 158(1)/99, διαδικασίας εξέτασης παραβάσεων :

Η παρούσα υπόθεση εναντίον του σταθμού εξετάστηκε σύμφωνα με την Αρχή, αυτεπαγγέλτως (παραπέμπουμε στην επιστολή της Αρχής ημερ. 25/5/2007).

Στο διοικητικό φάκελο της υπόθεσης δεν υπάρχει οποιοδήποτε πρακτικό από νόμιμη συνεδρίαση της καθ'ής, στην οποία να είχε ληφθεί η απόφαση για αυτεπάγγελτη εξέταση της παρούσας υπόθεσης. Προκύπτει λοιπόν ότι στην προκειμένη περίπτωση υπάρχει σοβαρή παράβαση Νόμου, καθώς δεν υπάρχει σχετική απόφαση της καθ'ής σε νόμιμη συνεδρίαση και επομένως δεν τηρήθηκε η προβλεπόμενη νόμιμη διαδικασία λήψεως αποφάσεων από συλλογικά διοικητικά όργανα (άρθρα 20 — 25 Νόμου 158(1)/99 και άρθρο 7 του Νόμου 7(1)/98).

Ο Κανονισμός 42(3) της ΚΔΠ 10/2000, ορίζει ότι «όταν υποβληθεί παράπονο ή υποπέσουν στην αντίληψη της Αρχής παραβάσεις του Νόμου ή των Κανονισμών, η Αρχή για κάθε παράπονο ή παράβαση ορίζει λειτουργό για τη διερεύνησή του». Όταν η

σχετική πρόνοια αναφέρει «υποπέσουν στην αντίληψη της Αρχής», εννοείται η **Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου**, ως συλλογικό διοικητικό όργανο, η οποία απαρτίζεται από πρόεδρο, αντιπρόεδρο και πέντε μέλη που διορίζονται από το Υπουργικό Συμβούλιο και η οποία λαμβάνει αποφάσεις σε νόμιμη συνεδρίαση (τηρώντας την προβλεπόμενη διαδικασία του Νόμου 158(1)99 και του Νόμου 7(1)/98). Η απόφαση για αυτεπάγγελτη διερεύνηση παραβάσεων από σταθμό και η απόφαση για έναρξη της διαδικασίας διερεύνησης με την ανάθεση της υπόθεσης σε λειτουργό ραδιοτηλεόρασης, αποτελούν την έναρξη μιας διαδικασίας με την οποία ο σταθμός γίνεται ξαφνικά «κατηγορούμενος». Λόγω της σοβαρότητας των ενδεχομένων κυρώσεων, είναι αυτονόητο ότι τέτοιες αποφάσεις πρέπει να τις λαμβάνει η Αρχή σε νόμιμη συνεδρίαση.

Σχετικός είναι και ο Κανονισμός 41(2) της ΚΔΠ10/2000, σύμφωνα με τον οποίο «η Αρχή έχει εξουσία να εξετάζει αυτεπάγγελα και ανεξάρτητα από παράπονα του κοινού παραβάσεις από οποιοδήποτε σταθμό, αν υποπέσει στην αντίληψη της ότι δυνατόν να μην έχουν τηρηθεί οι πρόνοιες του Νόμου και των Κανονισμών. Σύμφωνα λοιπόν και με αυτόν τον κανονισμό η Αρχή για να προχωρήσει σε αυτεπάγγελτη διερεύνηση πρέπει να τηρήσει προηγουμένως την προβλεπόμενη νόμιμη διαδικασία λήψης αποφάσεων από συλλογικά διοικητικά όργανα και να αποφασίσει ότι για συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά που υπέπεσαν στην αντίληψη της, πρέπει να αρχίσει διαδικασία διερεύνησης για να διαπιστωθεί εάν τα εν λόγω περιστατικά στοιχειοθετούν εκ πρώτης όψεως παραβάσεις της σχετικής Νομοθεσίας και επομένως να κληθεί ο σταθμός να υπερασπιστεί, σύμφωνα με την προβλεπόμενη διαδικασία.

Καθίσταται αντιληπτό ότι στην παρούσα διαδικασία η Αρχή δεν έχει λάβει απόφαση ότι για συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά που υπέπεσαν στην

αντίληψη της, πρέπει να αρχίσει αυτεπάγγελτη διαδικασία διερεύνησης για να διαπιστωθεί εάν τα εν λόγω περιστατικά στοιχειοθετούν εκ πρώτης όψεως παραβάσεις της σχετικής Νομοθεσίας και επομένως πάσχει όλη η προδικασία που έχει ακολουθηθεί. Ισχύει λοιπόν εν προκειμένω η νομολογημένη αρχή ότι παράνομη προπαρασκευαστική πράξη έχει ως αποτέλεσμα την ακύρωση της τελικής πράξης που ελήφθη επί τη βάση της παράνομης προπαρασκευαστικής πράξης (βλέπε υπόθεση αρ. 61/95 Γεωργία Παπαμιλιτιάδους Μπατίστα ν. ΚΟΤ απόφαση ημερ. 29/11/95 και υπόθεση αρ. 705/94 Στυλιανή Πέτρου Κουνούνη ν. Κυπριακής Δημοκρατίας όπου μεταξύ άλλων αποφασίσθηκαν και τα ακόλουθα:

«Είναι γνωστή η νομολογική αρχή ότι η ακυρότητα προπαρασκευαστικής πράξης οδηγεί σε ακύρωση και την τελική διοικητική πράξη στην ολότητα της, γιατί από τη φύση τους τα συνθετικά στοιχεία της πράξης δεν είναι χωριστά. Και ανεξάρτητα το ένα από το άλλο (βλ. μεταξύ άλλων *Michaeloudes and another v. The Republic* (1979) 3 CLR 56, 71, 72, *Ioannou v. The Electricity Authority of Cyprus* (1981) 3 CLR 280, 299 και *Agrotis v. The Electricity Authority of Cyprus* (1981) 3 CLR 503, 513). Έτσι αφού η απόφαση του Συμβουλίου ημερ. 21/7/94 πάσχει, παρασύρει σε ακυρότητα και την τελική απόφαση ημερ. 12/10/94.»

4. Απόκρυψη — αλλοίωση παραπόνου :

Στο σημείωμα της ερευνώσας λειτουργού ημερ. 22/6/2006 και συγκεκριμένα στη δεύτερη παράγραφο, αναφέρονται τα εξής: «Στο παράπονο αναφέρεται ότι στις 15/2/2006, το κεντρικό δελτίο ειδήσεων που μεταδόθηκε από τον τηλεοπτικό σταθμό ΡΙΚ1 και τους υπόλοιπους σταθμούς, περιείχε....»

Στο έντυπο «διερεύνηση παραβάσεων», καταγράφεται αλλοιωμένο το παράπονο και συγκεκριμένα δεν αναφέρεται πουθενά ότι το παράπονο του τηλεθεατή επικεντρωνόταν κατά του ΡΙΚ1.

Με το αίτημα μας ημερ. 14/11/2007, ζητάμε ουσιώδη στοιχεία και διευκρινίσεις αναφορικά με την αλλοίωση του παραπόνου. Εφόσον μας δοθούν τα στοιχεία αυτά, θα αναπτύξουμε περαιτέρω την παρούσα προδικαστική ένσταση.

Το μόνο σίγουρο είναι ότι εγείρεται σοβαρό θέμα παράβασης της αρχής της χρηστής διοίκησης.

5. Άνιση μεταχείριση του σταθμού :

Από τα ελλιπή στοιχεία του διοικητικού φακέλου που μας παρείχε μέχρι σήμερα η Αρχή, προκύπτει ότι η Αρχή μέχρι σήμερα έχει παραβεί τις αρχές της ισότητας και της ίσης μεταχείρισης.

Με το αίτημα μας ημερ. 14/11/2007, ζητάμε ουσιώδη στοιχεία και διευκρινίσεις αναφορικά με τον πιο πάνω ισχυρισμό μας. Εφόσον μας δοθούν τα στοιχεία αυτά, θα αναπτύξουμε περαιτέρω την παρούσα προδικαστική ένσταση.

6. Μη υποβολή της σχετικής αίτησι από την Επιτροπή Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας :

Είναι παραδεκτό από το φάκελο της υπόθεσης γεγονός, ότι η επίδικη εκπομπή, είναι ειδησεογραφική — ενημερωτική εκπομπή (κεντρικό δελτίο ειδήσεων του σταθμού ημερ. 15/2/2006).

Περαιτέρω, από το διοικητικό φάκελο προκύπτει ότι δεν έχει υποβληθεί σχετική αίτηση από την Επιτροπή Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας.

Έχει πλέον ξεκαθαρίσει νομολογιακά το ζήτημα εάν η προηγούμενη αίτηση από την Επιτροπή Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας είναι απαραίτητη προϋπόθεση για το παραδεκτό καταγγελιών που αφορούν ισχυριζόμενες παραβάσεις του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας. Συγκεκριμένα, στην απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου, στην **Αναθεωρητική Έφεση αρ. 3520, ημερομ. 16/12/2005**, αποφασίσθηκε ότι το άρθρο 19 του Μέρους II του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας για τα Ηλεκτρονικά ΜΜΕ (το οποίο ορίζει ότι «Παραβάσεις του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας εξετάζονται αυτεπάγγελτα από την Αρχή ή κατόπιν υποβολής παραπόνου), είναι *ultra vires* του Νόμου 7(1)/98 και επομένως, για την εξέταση παραβάσεων του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας, απαιτείται η προηγούμενη υποβολή αίτηση από την Επιτροπή Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας, όπως ακριβώς δηλαδή όριζε το άρθρο 3(2)(ζ)(ii) του Νόμου 7(1)/98, όπως αυτός ίσχυε πριν την τροποποίηση του Νόμου 7(1)/98. Το άρθρο 22 του Νόμου 97(1)/2004 (τροποποιητικού του Νόμου 7(1)/98), προσέθεσε το Μέρος ΧΙΑ του Νόμου 7(1)/98. Σύμφωνα με το άρθρο 41(A)(1), του Μέρους ΧΙΑ του Νόμου 7(1)/98, «Η Αρχή επιβάλλει διοικητικές κυρώσεις στους σταθμούς, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Μέρους για παράβαση των διατάξεων του παρόντος Νόμου και των Κανονισμών που εκδίδονται δυνάμει αυτού, και ειδικότερα για παράβαση:

(α) Του κώδικα δημοσιογραφικής δεοντολογίας όπως αυτός καθορίζεται σε Κανονισμούς **έπειτα από σχετική αίτηση της Επιτροπής Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας»**

Πριν από την τροποποίηση του Νόμου 7(1)/98, η ίδια ρύθμιση βρισκόταν διατυπωμένη στο άρθρο 3(2)(ζ)(ιι), για το οποίο γίνεται λόγος στην πιο πάνω Απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

Περαιτέρω, ανεπίδεκτη αμφισβητήσεως και διαφορετικής ερμηνευτικής προσεγγίσεως, είναι επίσης η πρόνοια του Κανονισμού 27(4) της ΚΔΠ 10/2000, όπου **ρητά** αναφέρεται ότι οι ειδησεογραφικές εκπομπές, τα τηλεοπτικά μαγκαζίνο και οι εκπομπές με ανθρώπινες δραματικές ιστορίες (reality shows) υπόκεινται στον Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας του συνημμένου στους παρόντες Κανονισμούς Παραρτήματος VIII». Το ρήμα «υπόκειμαι» χρησιμοποιείται στο συγκεκριμένο Κανονισμό, κατά τέτοιον τρόπο ώστε να προκύπτει ξεκάθαρα ότι για όλες τις πιο πάνω εκπομπές (ανάμεσά τους και οι ειδησεογραφικές), πρέπει να ισχύουν οι διατάξεις του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας.

Ο Κανονισμός 27(4) της ΚΔΠ 10/2000, είναι πλήρως εναρμονισμένος με το άρθρο 41(A)(1), του Μέρους ΧΙΑ του Νόμου 7(1)/98, του Νόμου. Ο «Νομοθέτης» με την πρόνοια του άρθρου 41(A)(1), του Μέρους ΧΙΑ του Νόμου 7(1)/98, έχει σκοπό να καταστήσει σαφές ότι εφόσον Κανονισμοί οι οποίοι εκδίδονται βάσει του Νόμου 7(1)/98, Θεσμοθετούν παραβάσεις που αφορούν θέματα δημοσιογραφικής δεοντολογίας, τότε, εξέταση τέτοιων παραβάσεων μπορεί να γίνεται μόνο μετά από σχετική αίτηση της Επιτροπής Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας.

Ο Κανονισμός 27(4), βρίσκεται στην ίδια Κανονιστική Διοικητική Πράξη, με τον Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας (ΚΔΠ 10/2000) και επομένως ιεραρχούνται ως ίσες διατάξεις. Ο Κανονισμός 27(4), είναι όμως ειδικότερος καθώς ρητά προνοεί ότι ειδικά για τις ειδησεογραφικές εκπομπές, τα τηλεοπτικά μαγκαζίνα και τις εκπομπές με ανθρώπινες δραματικές ιστορίες (reality shows), Θα ισχύουν πάντα οι διατάξεις του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας. Ως ειδικότερος λοιπόν υπερισχύει, βάσει της γνωστή ερμηνευτικής νομικής αρχής "*lex specialis derogat legi generali*".

Σκοπός (*ratio legis*) της πρόνοιας του κανονισμού 27(4), είναι να καταστήσει σαφές ότι οι ειδησεογραφικές εκπομπές, τα τηλεοπτικά μαγκαζίνο και οι εκπομπές με ανθρώπινες δραματικές ιστορίες (*reality shows*), είναι προγράμματα που συσχετίζονται άμεσα με την δημοσιογραφική δεοντολογία και επομένως πρέπει πάντοτε να ισχύουν για αυτά, οι πρόνοιες του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας και να εξετάζονται επομένως μόνο κατόπιν αίτησης της Επιτροπής Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας, όπως προνοεί ο Νόμος και όπως έχει αποφασίσει και η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Αναθεωρητική Έφεση αρ. 3520, ημερομ. 16/12/2005.

Βάσει όλων των ανωτέρω προκύπτει ότι δεν υπάρχει σύγκρουση του κανονισμού 27(4) είτε με τον Νόμο 7(1)/98 είτε με οποιοδήποτε άλλο Κανονισμό της ΚΔΠ 10/2000, αλλά αντιθέτως ο κανονισμός 27(4) είναι πλήρως εναρμονισμένος με τη λοιπή νομοθεσία.

Επομένως, εφόσον η επίδικη κατηγορία αφορούσε «ειδησεογραφική εκπομπή» η οποία σύμφωνα με τον Κανονισμό 27(4) της ΚΔΠ 10/2000, υπόκειται στον Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας του συνημμένου στους παρόντες Κανονισμούς Παραρτήματος VIII και εφόσον η επίδικη διάταξη πρέπει να διαβαστεί μαζί με τον Κανονισμό 27(4), το άρθρο 41(A)(1), του Μέρους ΧΙΑ του Νόμου 7(1)/98 και την πιο πάνω απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Αναθεωρητική Έφεση αρ. 3520, ημερομ. 16/12/2005) και δεδομένου του γεγονότος ότι δεν έχει υποβληθεί σχετική αίτηση της Επιτροπής Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας, καθίσταται ακόμα πιο αντιληπτό ότι εν προκειμένω υπάρχει έκδηλη παρανομία στην προδικασία που ακολούθησε η Αρχής και επομένως η υπόθεση δεν μπορεί να προωθηθεί περαιτέρω. Για την εξεταζόμενη από την καθ' ής καταγγελία έπρεπε να είχε υποβληθεί αίτηση από την Επιτροπή Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας.

7. Πρακτικό συνεδρίας της Αρχής αρ. 24/2007, ημερ. 23/5/2007 :

Με το αίτημα μας ημερ. 14/11/2007, ζητάμε ουσιώδη στοιχεία και διευκρινίσεις αναφορικά με την ως άνω αναφερόμενη συνεδρία και ζητούμε όπως μας δοθεί άρτιο πρακτικό της εν λόγω συνεδρίας. Εφόσον μας δοθούν τα στοιχεία αυτά, θα αναπτύξουμε σχετικές προδικαστικές ενστάσεις.

Επισημαίνουμε ότι χωρίς άρτιο πρακτικό, δεν μπορεί να ελεγχθεί η αιτιολογία της απόφασης της Αρχής για εκ πρώτης όψεως ενοχή του σταθμού.

8. Κλήσεις μελών της Αρχής για τη συνεδρία της Αρχής αρ. 24/2007, ημερ. 23/5/2007 :

Με το αίτημα μας ημερ. 14/11/2007, ζητάμε ουσιώδη στοιχεία και διευκρινίσεις αναφορικά με τον τρόπο κλήσης των μελών της Αρχής για την ως άνω αναφερόμενη συνεδρία. Εφόσον μας δοθούν τα στοιχεία αυτά, θα αναπτύξουμε σχετική προδικαστική ένσταση.

9. Κατηγορητήριο που αποστάληκε στο σταθμό με επιστολή της Αρχής ημερ. 25/5/2007 :

Με το αίτημα μας ημερ. 14/11/2007 ζητάμε παροχή διευκρινήσεων αναφορικά με το εν λόγω κατηγορητήριο. Εφόσον μας δοθούν οι διευκρινίσεις, θα αναπτύξουμε προδικαστική ένσταση για την ελαττωματικότητα του κατηγορητηρίου.

10. Έλλειψη δέουσας έρευνας, Ανύπαρκτο-Πάσχον Πόρισμα:

Η έλλειψη δέουσας έρευνας τεκμαίρεται από τα εξής:

1. η ερευνώσα λειτουργός δεν διεξήγαγε έρευνα επί του Θέματος και καμία μαρτυρία δεν προσκόμισε από τους αποδέκτες του επίδικου δελτίου, ώστε να έχει ιδία γνώση επί του κοινωνικού περιβάλλοντος.
2. Το σημείωμα της ερευνώσας λειτουργού ημερ. 22/6/2006 σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί πόρισμα καθώς:
 - Στο εν λόγω σημείωμα υπάρχει μόνο καταγραφή του επίδικου ρεπορτάζ, καταγραφή των νομοθετικών διατάξεων και ένα αυθαίρετο – αστήρικτο - αναιτιολόγητο συμπέρασμα, ότι υπάρχουν παραβάσεις. Καθίσταται λοιπόν αντιληπτό ότι η ερευνώσα λειτουργός δεν έχει

προβεί σε καμία απολύτως έρευνα για το κοινωνικό περιβάλλον, την ηθική αντίληψη των αποδεκτών της επίδικης εκπομπής, της κυπριακής δηλαδή κοινωνίας και την αλήθεια της είδησης που μεταδόθηκε στο επίδικο ρεπορτάζ. Καμία επίσης αιτιολογία δεν δίνεται και επομένως το «πόρισμα» της καθίσταται αυθαίρετο.

- Η ερευνώσα λειτουργός είχε υποχρέωση να λάβει καταθέσεις, να προσκομίσει μαρτυρία, να αποδείξει τα συμπεράσματά της, να αιτιολογήσει.
- Η ερευνώσα λειτουργός δεν ερεύνησε εάν το επίδικο ρεπορτάζ είχε ηχητική προειδοποίηση.

3. Το σημείωμα της ερευνώσας λειτουργού ημερ. 12/11/2007 αποδεικνύει την μη διεξαγωγή οποιασδήποτε έρευνας εκ μέρους της, καθώς αναφέρεται μεν στην επιστολή του σταθμού ημερ. 24/10/2007, αλλά καμία σημασία δεν έδωσε στην απάντηση του σταθμού ότι υπήρχε εν προκειμένω ηχητική προειδοποίηση και δεν προχώρησε σε διερεύνηση του θέματος.

Είναι παγίως νομολογημένο ότι η παράλειψη διεξαγωγής δέουσας έρευνας, η οποία προξενεί έλλειψη γνώσης των ουσιωδών γεγονότων, αποτελεί από μόνη της λόγο ακύρωσης λόγω της παράβασης των αρχών του διοικητικού δικαίου. Η σχετική απόφαση καθίσταται το προϊόν πλημμελούς άσκησης της σχετικής διακριτικής ευχέρειας και ακυρώνεται επειδή ισοδυναμεί με απόφαση αντίθετη προς το νόμο και καθ' υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας (Βλ. Χαρολυτος v. Republic (1967) 3 CLR 703, Frangides v. Republic (1968) 3 CLR 90, Iordanou

v. Republic (1967) 3 CLR 245, Andreou v. Republic (1973) 3 CLR 101, HadjiPaschali v. Republic (1980) 3 CLR 101, Zinieris (No.1) v. Republic (1975) 3 CLR 224, Economou v. Republic (1970) 3 CLR 420, Paphitis v. Republic (1967) 3 CLR 300, Ioannides v. Republic (1972) 3 CLR 318, Δημοκρατία v. Ματθαίου, Α.Ε. 832/12.7.90 και Φιλιππίδης v. Δημοκρατίας, Υποθ. 711/96/27.5.97). Η ίδια αρχή ισχύει και σε σχέση με απόφαση που έχει ληφθεί χωρίς επαρκή γνώση και έρευνα όλων των σχετικών παραγόντων (βλ. Tryfon v. Republic (1968) 3 CLR 28, 42, Carayiannis v. Republic (1969) 3 CLR 341, Christides v. Republic (1966) 3 CLR 341, Kyprianides v. Republic (1965) 3 CLR 519, Andreou, πιο πάνω και Φιλιππίδης, πιο πάνω). Η έκταση, ο τρόπος και η διαδικασία που θα ακολουθηθεί ποικίλλει ανάλογα με το υπό εξέταση ζήτημα, ανάγεται δε στη διακριτική ευχέρεια της διοίκησης (Δημοκρατία v. Κοινότητας Πυργών κ.α., ΑΕ 1518/1.11.96, Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας v. Ζάμπογλου, ΑΕ 1575/14.7.97 και Nicolaou v. Minister of Interior and Another (1974) 3 CLR 189). Η μορφή της έρευνας είναι συνυφασμένη με τα περιστατικά της κάθε υπόθεσης. Η τελική εκτίμηση των γεγονότων και η λήψη της σχετικής απόφασης αποτελεί καθήκον και υποχρέωση του αρμόδιου οργάνου. Το κριτήριο για την πληρότητα της έρευνας έγκειται στη συλλογή και διερεύνηση **των ουσιωδών στοιχείων** τα οποία παρέχουν βάση για ασφαλή συμπεράσματα (βλ. Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας v. Ζάμπογλου, Α.Ε. 1575/14.7.97). Η έρευνα είναι επαρκής εφόσον εκτείνεται **στη διερεύνηση κάθε γεγονότος** που σχετίζεται με το θέμα που εξετάζεται (βλ. Motorways Ltd –v- Δημοκρατίας Α.Ε. 2371/25.6.99).»

Από όλα όσα έχουμε αναφέρει πιο πάνω καθίσταται αντιληπτή η ανύπαρκτη διερεύνηση και η ανεπίτρεπτη μετακύλιση του βάρους απόδειξης στο διοικούμενο – πειθαρχικά κατηγορούμενο – οιονεί κατηγορούμενο σταθμό.

Επιφυλασσόμαστε να αναπτύξουμε περαιτέρω την πιο πάνω προδικαστική ένσταση, μόλις μας δοθούν τα στοιχεία που ζητούμε με το αίτημά μας ημερ. 14/11/2007.

Με επιστολή του ημερομ. **21.11.2007**, ο Δικηγόρος του σταθμού κ. Χριστοφίδης, ανέφερε τα ακόλουθα:

Ενεργούμε για τον τηλεοπτικό σταθμό ANTENNA.

Σχετική η χθεσινή μας επιστολή ημερ. 20/11/2007. Επιθυμούμε να μας πληροφορήσετε κατά πόσον θα τερματίσετε τη διαδικασία, βάσει των προδικαστικών ενστάσεων που έχουμε εγείρει.

Εφόσον η διαδικασία συνεχίζεται, επιθυμούμε να επιστήσουμε την προσοχή σας στο γεγονός ότι παραμένει αναπάντητο το αίτημα το οποίο έχουμε υποβάλει με επιστολή μας ημερ. 14/11/2007. Παραπέμπουμε σχετικά στην εν λόγω επιστολή. Τα αιτηθέντα με την επιστολή ημερ. 14/11/2007 στοιχεία, όπως αναφέρουμε και στην επιστολή μας ημερ. 20/11/2007, είναι αναγκαία και για να μας δοθεί η δυνατότητα να υποβάλουμε περισσότερες προδικαστικές ενστάσεις, σε πλήρη ανάπτυξη.

Παρακαλούμε να έχουμε την απάντησή σας το συντομότερο δυνατό ενόψει του ότι σήμερα στις 4.15 μ.μ. είναι η ακρόαση.

Με δεύτερη του επιστολή ημερομ. **21.11.2007**, ο Δικηγόρος του σταθμού κ. Χριστοφίδης, ανέφερε τα ακόλουθα:

Δεν αμφισβητώ ότι ο Νόμος γράφει «η χηρεία θέσης της Αρχής ή ελάττωμα στον διορισμό μέλους δεν επιφέρει ακυρότητα των πράξεων ή των διαδικασιών της». Το γράφει ο νόμος, αν είναι όμως νομικά και συνταγματικά ορθό δεν είναι του παρόντος.

Δεν παραπονούμαι για την «χηρεία της θέσης» του κ. Παπαμιχαήλ ούτε για το διορισμό του κ. Άντρου Μιχαηλίδη που είναι πρόσωπο που πράγματι έχει τα προσόντα κατά το Νόμο να είναι μέλος της Αρχής.

Το πρόβλημα στην υπόθεση αρ. 69/2007(1) είναι κρυστάλλινο. Ο κ. Παπαμιχαήλ συμμετείχε στην εξέταση της υπόθεσης αυτής και η παρουσία του εδημιούργησε/ενσωματοποίησε το όργανο. Αυτό το όργανο που διαχειρίσθη την υπόθεση δεν υπάρχει πλέον. Ενεργείτε cum officio functus.

Τώρα υπάρχει και το όργανο με τη συμμετοχή του καθ' όλα νομίμως διορισθέντα κ. Άντρου Μιχαηλίδη που είναι νέον όργανο και δεν μπορεί να ενεργήσει σε ημιτελή υπόθεση, ή τα μέλη της Αρχής που συμμετείχαν στην εξέταση της υπόθεσης που είναι επίσης άλλον όργανο, αλλά τώρα δεν έχουν πλέον νόμιμη συγκρότηση. Είναι δηλαδή και αυτό για την υπόθεση αυτή χωρίς αρμοδιότητα.

Υπό το φως των ανωτέρω δεν προτιθέμεθα να συμμετάσχουμε στην περαιτέρω διαδικασία και επιφυλάσσουμε τα δικαιώματα των πελατών μας.

Με επιστολή του ημερομ. **23.11.2007**, ο Διευθυντής της Αρχής ανέφερε στο σταθμό τα ακόλουθα:

Έχω οδηγίες να αναφερθώ στην επιστολή σας, με ημερομ. 21.11.07 (αντίγραφο επισυνάπτεται για εύκολη αναφορά) και να σας πληροφορήσω ότι, το θέμα που εγείρετε στην εν λόγω επιστολή, το εγείρετε επίσης και ως μία εκ των

προδικαστικών ενστάσεων σας, ως αυτές περιέχονται στην επιστολή σας με ημερομ. 20/11/07, οι οποίες θα εξεταστούν κατά την ακρόαση της υπόθεσης και θα αποτελέσουν μέρος της σχετικής απόφασης της Αρχής επί της ουσίας της υπόθεσης.

Πληροφορείστε ωστόσο ότι, η Αρχή αποφάσισε να αναβάλει την εξέταση της πιο πάνω υπόθεσης (που ήταν ορισμένη για τη συνεδρία που πραγματοποιήθηκε στις 21.11.07), ώστε να σας δοθεί για ακόμα μια φορά η ευκαιρία, εάν το επιθυμείτε, να παρευρεθείτε κατά την εξέταση της που θα οριστεί σε νέα συνεδρία, για την οποία θα ενημερωθείτε με ξεχωριστή επιστολή.

Με δεύτερη επιστολή του ημερομ. **23.11.2007**, ο Διευθυντής της Αρχής ανέφερε τα ακόλουθα:

Έχω οδηγίες να αναφερθώ στην επιστολή σας με ημερομ. 21/11/07, σχετικά με το πιο πάνω θέμα (αντίγραφο επισυνάπτεται για εύκολη αναφορά) και να σας πληροφορήσω ότι, οι προδικαστικές ενστάσεις που εγείρετε με επιστολή σας ημερομ. 20/11/07, θα εξεταστούν κατά την ακρόαση της εν λόγω υπόθεσης και θα αποτελέσουν μέρος της σχετικής απόφασης της Αρχής, επί της ουσίας της υπόθεσης.

Όσον αφορά στην επιστολή σας ημερομ. 14/11/07 (αντίγραφο επίσης επισυνάπτεται για εύκολη αναφορά), η Αρχή σας παραπέμπει σε σχετική απαντητική της επιστολή, ημερομ. 21/11/07, στο περιεχόμενο της οποίας δεν έχει να προσθέσει οτιδήποτε περισσότερο.

Η Αρχή με επιστολή της ημερομ. **19.2.2010** κάλεσε το σταθμό να εμφανιστεί στη συνεδρία της ημερομ. 3.3.2010 για την ακρόαση των καταγγελιών που διατυπώθηκαν εναντίον του.

Με επιστολή του ημερομ. **19.2.2010**, ο Δικηγόρος του σταθμού κ. Χριστοφίδης ανέφερε τα ακόλουθα:

Ενεργούμε για τον σταθμό ANTENNA. Σχετική η επιστολή σας ημερ. 19/2/2010.

Με την παρούσα υποβάλλουμε ότι ο διοικητικός φάκελος της παρούσας υπόθεσης, είναι ελλιπής και/ ή προκύπτουν αρκετές ασάφειες και ερωτηματικά. Έχουμε ζητήσει να μας παραχωρηθούν ουσιώδη στοιχεία του διοικητικού φακέλου με επιστολές μας ημερ. 14/11/2007, 20/11/2007 και 21/11/2007, αλλά μέχρι σήμερα αρνείστε.

Ως εκ τούτου, ζητούμε με την παρούσα να μας δοθούν, πριν από την προγραμματισμένη ακρόαση τα αιτηθέντα, με τις πιο πάνω επιστολές μας, ουσιώδη στοιχεία.

Περαιτέρω, ζητούμε να πληροφορηθούμε εάν έχει προστεθεί οποιοδήποτε έγγραφο στο διοικητικό φάκελο από τις 13/11/2007 (ημερομηνία επιθεώρησης του διοικητικού φακέλου) μέχρι σήμερα και αν η απάντηση είναι καταφατική, να τεθεί εκ νέου ο φάκελος προς επιθεώρηση.

Με επιστολή του ημερομ. **24.2.2010**, ο Διευθυντής της Αρχής ανέφερε στο σταθμό τα ακόλουθα:

Έχω οδηγίες να αναφερθώ στην επιστολή σας ημερομηνίας 19.2.2010 σχετικά με το πιο πάνω θέμα, και να σας πληροφορήσω τα ακόλουθα:

Επειδή παρατηρήθηκε ότι, στο διάστημα που μεσολαβεί από την αποστολή στους σταθμούς της επιστολής της Αρχής με τον Πίνακα των πιθανών παραβάσεων μέχρι την ημερομηνία της εκδίκασης της υπόθεσης (ακρόαση) αποστέλλονται από τους

σταθμούς επιστολές στις οποίες τίθενται διάφορα θέματα, η Αρχή αποφάσισε, με βάση τις εξουσίες που της παρέχει το άρθρο 9(7) του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(1) του 1998 (όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα), να εκχωρήσει στο Διευθυντή την εξουσία να απαντά απευθείας στους σταθμούς ότα θέματα που εγείρονται και για τα οποία δεν έχει ήδη τοποθετηθεί η Αρχή, θα εξεταστούν από την Αρχή στη συνεδρία κατά την οποία θα εκδικαστεί η υπόθεση και θα αποτελούν μέρος της σχετικής απόφασής της.

Ως εκ τούτου, και λαμβάνοντας υπόψη την ανωτέρω απόφαση της Αρχής, σας πληροφορώ ότι, τα θέματα που εγείρετε με τις επιστολές σας ημερομηνίας 14.11.2007, 16.11.2007, 20.11.2007, 21.11.2007 και 19.2.2010 και για τα οποία δεν έχει ήδη τοποθετηθεί η Αρχή, θα εξεταστούν από την Αρχή στη συνεδρία της ημερομηνίας 3.3.2010 κατά την οποία, όπως έχετε ήδη ενημερωθεί, έχει οριστεί για εκδίκαση η εν λόγω υπόθεση στις 4:15μ.μ.

Περαιτέρω, αναφορικά με το ερώτημα σας αν έχει προστεθεί οποιοδήποτε έγγραφο στο διοικητικό φάκελο από τις 13.11.2007 (ημερομηνία επιθεώρησης του διοικητικού φακέλου) μέχρι σήμερα, σας ενημερώνω ότι τα έγγραφα που έχουν προστεθεί είναι η επιστολή του σταθμού με ημερομ. 14.11.2007 και η απαντητική επιστολή της Αρχής με ημερομ. 21.11.2007, επιστολή του σταθμού ημερομ. 16.11.2007 και σχετική υπενθυμητική επιστολή του σταθμού ημερομ. 21.11.2007, απαντητική επιστολή της Αρχής ημερομ. 21.11.2007, επιστολή του σταθμού ημερομ. 20.11.2007, δυο επιστολές του σταθμού ημερομ. 21.11.2007 και δυο απαντητικές επιστολές της Αρχής ημερομ. 23.11.2007, καθώς και η πρόσκληση της Αρχής ημερομ. 19.2.2010 προς το σταθμό για να εμφανιστεί στη συνεδρία της Αρχής που θα πραγματοποιηθεί στις 3.3.2010 για την ακρόαση των καταγγελιών που διατυπώθηκαν εναντίον του σταθμού (αντίγραφο της οποίας επισυνάπτεται για εύκολη αναφορά).

Με επιστολή του ημερομ. **2.3.2010**, ο Δικηγόρος του σταθμού κ. Χριστοφίδης, ανέφερε τα ακόλουθα:

Ενεργούμε για το σταθμό ANTENNA. Σχετική η επιστολή σας ημερ. 24/2/2010. Η διαδικασία που ακολουθείτε είναι παράνομη για τους εξής λόγους:

1. Δεν υπάρχει απόφαση της Αρχής για αυτεπάγγελτη έναρξη διαδικασίας διερεύνησης και επομένως η προδικασία που έχει ακολουθηθεί είναι παράνομη.

2. Η Αρχή δεν έχει διεξάγει δέουσα και επαρκή έρευνα επί των γεγονότων με αποτέλεσμα να τελεί υπό καθεστώς πλάνης περί τον Νόμο και τα Πράγματα. Συγκεκριμένα υποβάλλουμε ότι η Αρχή παραγνωρίζει ότι στην προκειμένη περίπτωση εδόθη η προβλεπόμενη εκ του Νόμου προειδοποίηση.

3. Από τα επίδικα γεγονότα (15/2/2006) έχει ήδη διαρρεύσει ένα χρονικό διάστημα 4 χρόνων και η υπόθεση ακόμα συνεχίζεται. Ο εν λόγω διαρρεύσας χρόνος αντίκειται στο άρθρο 30(2) του Συντάγματος, στο άρθρο 6(1) της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

4. Προτού παραιτηθεί και αντικατασταθεί από τον κ. Μιχαηλίδη, ο κ. Παπαμιχαήλ συμμετείχε στη συνεδρία της Αρχής ημερ. 23/5/2007 και υπ' αρ. 24/2007. Προκύπτουν λοιπόν τα ακόλουθα: Η Αρχή με τη νέα πράξη συγκρότησης, είναι νέο, διαφορετικής σύνθεσης συλλογικό όργανο και επομένως δεν είναι δυνατόν να γίνεται λόγος για συνέχιση της διαδικασίας, ώστε οι κρίσεις της προηγούμενης σύνθεσης να μετατρέπονται σε κρίσεις της άλλης. Το νέο όργανο με το διορισμό του κ. Μιχαηλίδη, δεν μπορεί να λειτουργήσει σε εκκρεμούσα υπόθεση.

Οι πιο πάνω αρχές έχουν χαραχθεί από καιρό από τη Νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου. Παραπέμπουμε ενδεικτικά στην υπόθεση “*The Republic of Cyprus, through the Public Service Commission v. Yianniks Safirides, Revisional Jurisdiction Appeal No. 332, (1985) 3CLR, 163*” και στην υπόθεση 655/2003, Βραχίμης Χατζηχάνας εναντίον Κυπριακής Δημοκρατίας μέσω ΕΔΥ, απόφαση ημερ. 15/7/2004.

5. Από τον διοικητικό φάκελο της υπόθεσης προκύπτει ότι παραλείψατε να διεξάγετε δέουσα και επαρκή έρευνα στο κοινωνικό περιβάλλον στο οποίο μεταδόθηκε η επίδικη διαφήμιση. Καμία έρευνα δεν διεξήγαγε η Αρχή επί του θέματος και καμία μαρτυρία δεν προσκόμισε από οποιοδήποτε μέλος της Κυπριακής κοινωνίας (από την οποία προέρχεται το τηλεοπτικό κοινό), ώστε να εξετάσει το κοινωνικό περιβάλλον. Σχετική είναι η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Προσφυγή 1310/2007, *ANTENNA ΛΤΔ v. Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου*, απόφαση ημερ. 14/5/2009.

6. Η διαδικασία είναι παράνομη καθώς ούτε έχετε ζητήσει, ούτε και έχετε λάβει γνωμοδότηση από τη Συμβουλευτική Επιτροπή Ραδιοτηλεόρασης, κατά παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, με αποτέλεσμα να στερηθείτε ένα πολύτιμο εργαλείο για να καθοδηγηθείτε προς τη σωστή απόφαση.

7. Ο σταθμός θέτει στην προσοχή της Αρχής για άλλη μια φορά την μη υποβολή σχετικής αίτησης από την Επιτροπή Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας και επομένως την παράβαση του άρθρου 41(A)(1) του Νόμου 7(1)/98, του Κανονισμού 27(4) της ΚΔΠ 10/2000 και της Νομολογίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου, Πρωτόδικη απόφαση στην υπόθεση *ANTENNA TV ΛΤΔ v. Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου αρ. Προσφυγής 812/2001*, ημερ. 25/9/2002 η οποία επικυρώθηκε από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Αναθεωρητική Έφεση 3520, απόφαση ημερ. 16/12/2005.

8. Υιοθετούμε την επιστολή μας ημερ. 24/10/2007 και τονίζουμε ότι η επίδικη εκπομπή σε καμία περίπτωση δεν αντίκειται στην επίδικη νομοθετική διάταξη.

9. Δεν μας έχετε δώσει ποτέ τα ουσιώδη στοιχεία του διοικητικού φακέλου που έχουμε ζητήσει με την επιστολή μας 14/11/2007, παρά και την υπενθυμητική μας επιστολή ημερ. 19/2/2010.

Εν πάση περιπτώσει θα παραστήσουμε στην ακρόαση της υπόθεσης και αν δεν μας δοθούν τα αιτηθέντα στοιχεία, θα το εγείρουμε εκ νέου κατά την εμφάνιση ενώπιον σας.

Κατά την εξέταση της υπόθεσης στις **3.3.2010** παρευρέθηκαν ενώπιον της Αρχής οι Δικηγόροι του σταθμού κ. Γιώργος Βαλιαντής και κα. Γιώτα Μιλτιάδου.

Κατά την έναρξη της ακροαματικής διαδικασίας, ο κ. Βαλιαντής υποστήριξε ότι ο σταθμός, με επιστολή του ημερομ. 14.11.2007, ζήτησε κάποια στοιχεία του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης τα οποία δεν του έχουν δοθεί από την Αρχή και ότι τα ερωτήματα του παραμένουν αναπάντητα, ενώ η επιστολή του σταθμού ημερομ. 19.2.2010 έχει απαντηθεί από την Αρχή.

Ο Πρόεδρος της Αρχής απάντησε στον κ. Βαλιαντή ότι οι απαντήσεις της Αρχής βρίσκονται στις επιστολές της με ημερομ. 21.11.2007.

Ο κ. Βαλιαντής επανέλαβε ότι οι απαντήσεις που δόθηκαν από την Αρχή δεν αφορούν στα στοιχεία που ζήτησε ο σταθμός και ότι επιθυμεί να πληροφορηθεί κατά πόσο θα δοθούν τα στοιχεία αυτά κατά την ακροαματική διαδικασία.

Ο Πρόεδρος της Αρχής επανέλαβε ότι η Αρχή απάντησε στα ερωτήματα του σταθμού με τις επιστολές της ημερομ. 21.11.2007 και συμπλήρωσε ότι τα θέματα που θέτει ο σταθμός προκύπτουν από το διοικητικό φάκελο τον οποίο ο σταθμός έχει ήδη επιθεωρήσει με άδεια της Αρχής. Περαιτέρω, σύμφωνα με τον Πρόεδρο της Αρχής, εάν η Αρχή κρίνει σκόπιμο να σχολιάσει οτιδήποτε θα το σχολιάσει στο κείμενο της σχετικής Απόφασης της.

Ακολούθως ο κ. Βαλιαντής ανέφερε ότι ο σταθμός θεωρεί ότι παραβιάζεται το δικαίωμα του για ακρόαση και γνώση του φακέλου της υπόθεσης και ότι άνευ βλάβης της θέσης του σταθμού, θα επιθυμούσε, κατόπιν σχετικής άδειας του Προέδρου της Αρχής, να αντεξετάσει την ερευνώσα Λειτουργό που χειρίζεται την υπόθεση, κα. Μαρίνα Γιαννικούρη.

Ο Πρόεδρος της Αρχής παραχώρησε στον κ. Βαλιαντή το δικαίωμα της αντεξέτασης και ο κ. Βαλιαντής άρχισε ρωτώντας την ερευνώσα Λειτουργό κατά πόσο το παράπονο που υποβλήθηκε για την παρούσα υπόθεση ήταν γραπτό και από ποιον έχει υποβληθεί.

Η κα. Γιαννικούρη απάντησε ότι το παράπονο λήφθηκε τηλεφωνικώς.

Ο κ. Βαλιαντής ανέφερε ότι δεν υπάρχει ένδειξη πως λήφθηκε το εν λόγω παράπονο, ούτε και υπάρχουν τα στοιχεία του παραπονούμενου και η κα. Γιαννικούρη απάντησε ότι συμπληρώθηκε το σχετικό γραπτό έντυπο στο οποίο αναγράφονται όλες οι λεπτομέρειες αναφορικά με το παράπονο και το οποίο έντυπο βρίσκεται στο διοικητικό φάκελο της υπόθεσης, τον οποίο ο σταθμός έχει επιθεωρήσει.

Ο κ. Βαλιαντής ρώτησε ποιος/ ποια λειτουργός της Αρχής έλαβε το παράπονο και η κα. Γιαννικούρη απάντησε ότι σύμφωνα με τα αρχικά στο σχετικό έντυπο διερεύνησης, το παράπονο λήφθηκε από την κα. Άρια Σωκράτους.

Στη συνέχεια ο κ. Βαλιαντής ρώτησε τι ακριβώς αναφέρθηκε στο παράπονο και η κα. Γιαννικούρη απάντησε ότι το παράπονο αφορούσε σε ρεπορτάζ που μεταδόθηκε από τον τηλεοπτικό σταθμό ΡΙΚ 1 στις 15.2.2006 και τους υπόλοιπους τηλεοπτικούς σταθμούς, το οποίο περιείχε σκηνές από βασανιστήρια που έκαναν οι Αμερικάνοι στους Ιρακινούς φυλακισμένους. Σύμφωνα με τον παραπονούμενο, το θέαμα που μεταδόθηκε ήταν αποκρουστικό και ακατάλληλο για ανηλίκους.

Ο κ. Βαλιαντής ζήτησε όπως του διευκρινιστεί κατά πόσο το παράπονο αφορούσε όλους τους τηλεοπτικούς σταθμούς και η κα. Γιαννικούρη απάντησε ότι όπως της ανέφερε η Λειτουργός που έλαβε το παράπονο, ο παραπονούμενος αναφέρθηκε σε όλους τους σταθμούς και ότι, για σκοπούς ίσης μεταχείρισης, η διερεύνηση έγινε αυτεπάγγελα για τα κεντρικά δελτία ειδήσεων που μετέδωσαν όλοι οι παγκύπριοι τηλεοπτικοί σταθμοί κατά τη συγκεκριμένη ημερομηνία, με ξεχωριστό έντυπο ανάθεσης της διερεύνησης για τον κάθε σταθμό.

Σε ερώτηση του κ. Βαλιαντή ποιος συμπλήρωσε το εν λόγω έντυπο, η κα. Γιαννικούρη απάντησε ότι η Λειτουργός που κατέγραψε το παράπονο συμπλήρωσε το σχετικό έντυπο και ο κος Βαλιαντής ζήτησε όπως αντεξετάσει και την εν λόγω Λειτουργό, δηλαδή την κα. Άρια Σωκράτους.

Ο Πρόεδρος της Αρχής απάντησε ότι το αίτημα αυτό του σταθμού μπορεί να γίνει δεκτό όταν ολοκληρωθεί η εξέταση της ερευνώσας Λειτουργού, δηλαδή της κας. Γιαννικούρη.

Ακολούθως ο κ. Βαλιαντής ρώτησε την κα. Γιαννικούρη κατά πόσο παρακολούθησε το επίδικο ρεπορτάζ και το δελτίο ειδήσεων και η κα. Γιαννικούρη απάντησε θετικά. Σε ερώτηση του κ. Βαλιαντή τι μεταδόθηκε αμέσως πριν το εν λόγω ρεπορτάζ, η κα. Γιαννικούρη διάβασε το κατά λέξη κείμενο και ο κ. Βαλιαντής ρώτησε τι μεταδόθηκε στα προηγούμενα ρεπορτάζ. Η κα. Γιαννικούρη ανέφερε ότι δεν είχε καταγεγραμμένο το κείμενο για κάθε ρεπορτάζ που μεταδόθηκε πριν από το επίδικο ρεπορτάζ.

Εν όψει της πιο πάνω απάντησης της ερευνώσας Λειτουργού και του γεγονότος ότι η Λειτουργός που κατέγραψε το παράπονο κα. Άρια Σωκράτους απουσίαζε με άδεια, η Αρχή αποφάσισε όπως διακόψει τη διαδικασία και ορίσει νέα ημερομηνία για την περαιτέρω εξέταση της υπόθεσης, ώστε να δοθεί η δυνατότητα στο Δικηγόρο του σταθμού να εξετάσει την κα. Άρια Σωκράτους.

Μετά την αποχώρηση του κ. Βαλιαντή, η Αρχή παρακολούθησε τη βιντεοταινία με το επίδικο ρεπορτάζ καθώς και τα ρεπορτάζ που προηγήθηκαν αυτού και διαπίστωσε ότι κατά τη διάρκεια της εισαγωγής στο ρεπορτάζ που μεταδόθηκε από το σταθμό αμέσως πριν το επίδικο ρεπορτάζ, έγινε αναφορά στο περιεχόμενο του ρεπορτάζ που θα ακολουθούσε (δηλαδή το επίδικο) και δόθηκε η απαραίτητη προειδοποίηση ώστε να απομακρυνθούν τα παιδιά από τους τηλεοπτικούς δέκτες.

Συγκεκριμένα, η προειδοποίηση ανέφερε ότι το ρεπορτάζ που θα ακολουθούσε περιείχε συγκλονιστικές σκηνές βασανιστηρίων Ιρακινών κρατουμένων από Αμερικανούς στρατιώτες οι οποίες προκαλούν φρίκη και ότι θα ήταν καλύτερα να απομακρυνθούν κυρίως τα παιδιά από τις τηλεοράσεις.

Έχουμε μελετήσει με μεγάλη προσοχή όλα τα ενώπιον μας στοιχεία, συμπεριλαμβανομένης της βιντεοταινίας με το εν λόγω ρεπορτάζ και του ρεπορτάζ που προηγήθηκε αυτού και κρίνουμε ότι εν όψει των ανωτέρω δεν

στοιχειοθετούνται παραβάσεις των κανονισμών 21(5) και 24(2)(δ) των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π 10/2000).

Όσον αφορά τις θέσεις του σταθμού που περιέχονται στις επιστολές του ημερομ. **14.11.2007, 16.11.2007, 20.11.2007, 21.11.2007** και **19.2.2010** ως επίσης και τις θέσεις που του σταθμού όπως αυτές εκφράστηκαν προφορικά από το Δικηγόρο του σταθμού κ. Βαλιαντή, κατά την ενώπιον της Αρχής ακροαματική διαδικασία, η Αρχή λαμβάνοντας υπόψη την έκβαση της υπόθεσης δεν κρίνει σκόπιμο να τους σχολιάσει.

(ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ)
Πρόεδρος
Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου

Μ.Γ.